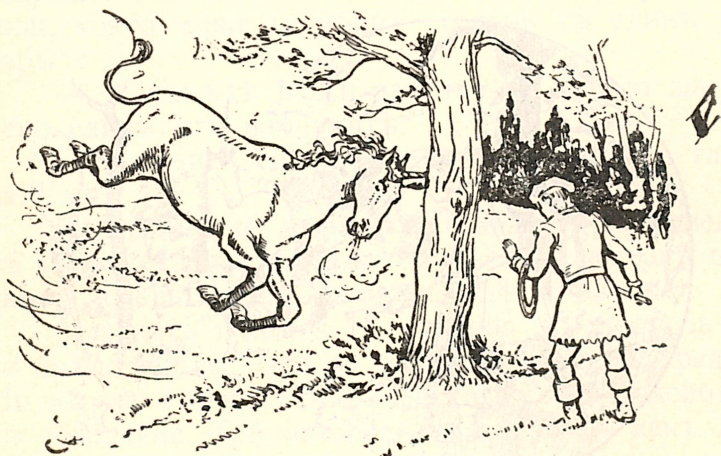

глиганъ*), който наврѣдъ въ гората причинявалъ голѣми врѣди. Царьтъ позволи на своитѣ ловци да му помагатъ въ тази работа.

„О, това е просто дѣтинска играчка!“ — отговори шивачьтъ. Той замина незабавно за гората, въ която се промъкна самъ, като остави ловцитѣ на края, да се чудятъ на рѣшителността му. Тѣ бѣха се напатили отъ глигана, който честичко имъ присвояваше лова, но не искаха да се мѣсятъ въ опасната работа на шивача.

Щомъ глиганьтъ забѣлѣжи младия човѣкъ, хвърли се върху него съ пѣна на уста; насмалко щѣше да го мѣтне на земята и да го смаже. Но нашиятъ герой се завтече въ една малка църк-вица, която, за щастие, се намираше тукъ, и се промъкна прѣзъ прозореца на другата страна. Глиганьтъ трѣгна подирѣ му, но тъкмо що влѣзе прѣзъ вратата, шивачьтъ се спусна отъ другата страна и я затвори. Дивото животно остана вжтрѣ като въ кафезъ; то бѣше много дебело и невъз-можно бѣ да излѣзе отъ прозореца.

*) Дива свиня.